

Bogár László: Ki egyesíti Koreát?

2025 április 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kína sok ezer év alatt megtanulta, hogy miként kell türelmesen építkezni.

Nem igazán volt hír a világsajtóban, hogy Kína kezdeményezésére találkozott a kínai, japán és dél-koreai külügyminiszter, és találkozóikat rendszeressé kívánják tenni. S?t az is kiderült, hogy olyan közös „agytröszt”

létrehozását is elhatározták, amely az együttm?ködés szellemi talapzatát jelentheti majd. Érdemes azonban eltöprengeni azon, hogy vajon ez az eddig nem túl gyakran el?forduló hármas találkozó miként illeszkedik a globális hatalmi rendszer örvényl? mozgásaihoz.

A Donald Trump megválasztása nyomán színre lép? amerikai „újbirodalom”, gyökeresen átalakítva az óbirodalom által eddig követett stratégiát, nekilátott az új világhatalmi konstrukció, a „háromtest birodalom”, vagyis az amerikai, az orosz és kínai birodalom együttm?ködési rendszerének létrehozásához. E stratégiaváltás legf?bb oka az, hogy az amerikai birodalom olyan felfoghatatlan dimenziójú adósságot halmozott fel, amelynek már elemi szint? „kezelése” sem képzelhet? el f?ként Kína és Japán, de valójában az egész világ „együttm?ködése” nélkül, és ez lehetetlenné tette a probléma „er?b?l” történ? „megoldását”. Az Oroszország kifosztására irányuló és kiprovokált proxyháború megbukott, így a „háromtest birodalom” békerendszere maradt az egyedüli opció.

A történelmi példák azonban azt sugallják, hogy minden ilyen nagyhatalmi „triumvirátus” instabil képz?dmény (ezt er?síti meg a háromtest probléma kozmológiai értelmezése is), ami magyarul azt jelenti, hogy állandó fenyegetés, hogy ketten összefognak a harmadik ellen. Márpedig, lévén hogy az amerikai birodalom legf?bb érdeke a veszélyesen szoros kínai–orosz viszony gyengítése, így nem meglep?, hogy az orosz–amerikai kapcsolatok látványos javítása alig titkolt módon Pekingnek szóló üzenet is. És mivel Kína egy kifinomult háromezeréves nagykultúra, vette az üzenetet, és ez az ázsiai hármas találkozó az els? „viszontválasz” az amerikai üzenetre.

Ma már mindenki számára evidencia, hogy a globális hatalomgazdaság gravitációs központja a Csendes-óceán medencéje, ahol egyre inkább Kína válik meghatározó szerepl?vé, ám azzal is tisztában van, hogy az amerikai birodalom, ahogy eddig is, ezután is (s?t ezután még inkább) mindent igyekszik megtenni Kína hatalmi szerepének korlátozása érdekében. Ezért is jelentett Kína számára igen kedvez? fordulatot az, hogy az amerikai óbirodalom öngyilkos módon hosszú id?n át mindent megtett annak érdekében, hogy Oroszország és Kína kapcsolata minden eddiginél szorosabbá váljon.

Az orosz és kínai birodalom „összeolvadásával” ugyanis egy olyan globális hatalomgazdasági komplexum kezd kialakulni, amelynek nincs és nem is lehet ellensúlya a világtérben. És mivel Kína gazdasági súlya nagyjából tízszerese Oroszországénak és a csúcstechnológia stratégiai pontjain összehasonlíthatatlanul el?bbre jár, így nem nagyon lehet kérdés, hogy ki a domináns partner. A Donald Trump hatalom-technikai irányításával most végrehajtott fordulat ezt igyekszik kihasználni azzal, hogy látványosan eltávolítani törekszik Oroszországot Kína „öleléséb?l”, ezzel megalapozva Amerika vezet? szerepét a leend? „háromtest birodalomban”. Ám amíg az amerikai újbirodalom Oroszország megbékítésével bajlódik, Kína az alkalmat kihasználva máris nekilátott Kelet-Ázsia új hatalomgazdasági építménye alapjainak megteremtéséhez.

Kína, Japán és Korea kapcsolati rendszerét számos súlyos történelmi örökség terheli, így az építmény megalapozása nem lesz könny? feladat, de van egy közös pont, mindhárom szerepl? érdekelt az orosz és amerikai birodalom szerepének mérséklésében, hisz „Ázsia az ázsiaiaké”. És van egy igen kényes világhatalmi konfliktus-tér, amelynek „végs? megoldását” Kína a saját stratégiai érdekei szerint szeretné ellen?rizni, és ez Korea egyesítése.

Mindenki számára evidens, hogy Észak-Korea csak azért jöhetett létre és állhat fenn máig, mert Amerika, Oroszország és Kína, igaz nagyon eltér? motivációk alapján, de egyformán érdekeltek voltak fennmaradásában. Eddig! De a helyzet megváltozóban van. A háttérben már régóta zajlik a versenyfutás, hogy ki egyesítse Koreát, mert az, aki egyesít, az ezzel egy olyan új globális hatalmi szerepl?t hoz létre, amelynek megjelenése teljesen átalakítja a térség hatalomszerkezetét. Azét a térségét, amely már most is a világgazdaság gravitációs központja, és most lesz csak igazán az! Az egyesített Korea egy évtized alatt, Japánt is megel?zve, Oroszországot meg messze megel?zve, a térség Kínát követ? leger?sebb hatalma lesz, így Kína számára dönt? jelent?sége van annak, hogy az egyesítés teljesen az ? ügye legyen. Err?l azonban el?ször értelemszer?en Dél-Koreát és Japánt kell meggy?znie. Észak Korea csak látszólagos szerepl?, mert léte f?ként Kínától, s kisebb részben Oroszországtól függ.

Az amerikai birodalmi irányítással véghez vitt egyesítési kísérlet már Donald Trump els? elnöksége alatt kezd?dött, de az inkább egy átgondolatlan és el?készítetlen látványtechnikai kísérlet volt, ami ezért aztán teljes kudarccal zárult, így a most éppen egymással elfoglalt amerikai és orosz birodalom aligha tud, mer, akar beleszólni abba, hogy Kína miként veti meg az új kelet-ázsiai hatalmi rend alapjait.

Kína sok ezer év alatt megtanulta, hogy miként kell türelmesen építkezni, s kivárni a kritikus pillanatot a határozott és gyors cselekvésre. A most elkezdett tárgyalás-sorozat egy olyan ázsiai „háromtest birodalmat” hoz létre, amely

három keleti nagykultúra tapasztalatait igyekszik összevezetni méghozzá úgy, hogy a saját fegyvereivel gy?zi le a Nyugatot.

Bogár László

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló